

2017 YILSONU EĞİTİMDE CİNSİYETÇİLİK RAPORU

Eğitim, devletin resmi ideolojilerinin pekiştirilmesinde ve yeniden üretilerek topluma aşılmasında en önemli araçlardan biri olarak görülmektedir. Bu nedenle toplumda var olan ve devletin karakterini de belirleyen güç ve iktidar ilişkileri dolaysız bir biçimde eğitim sistemine yansımaktadır. Eğitimin içeriği ve okul kültürüne yansıyan bu ilişkiler sadece kız ve oğlan çocuklarının eğitime erişimindeki eşitsizlikleri değil, eğitimin toplumsal cinsiyet eşitsizliği üzerindeki etkisini de barındırmaktadır.

Her gün hiçbir hukuksal zemine dayanmayan kararlar, uygulamalar, ihraçlar ve işsiz bırakmalarla insanların hayatı, emekleri, özgürlükleri, “milli güvenlik” söylemiyle örgütlenme ve ifade hakları ellerinden alınmakta, kadınların “ilk gözden çıkarılanlar” olarak yaşadıkları daha da görünmez hale gelmektedir. Kadınların en temel yaşamsal talepleri bu ağır sorunlar yumağı altında önemsiz kılınmaktadır.

Demokratik, parasız, bilimsel, anadilinde, laik, kamusal ve cinsiyet eşitlikçi eğitimin önündeki engeller artarak devam etmektedir. Cinsiyet ayrımcılığı AKP ile başlamamıştır fakat AKP'nin cinsiyet ayrımcı politikalarıyla derinleşmektedir. Eğitim kurumları da iktidarın ayrımcı politikaları nedeniyle gerçek işlevlerinden, evrensel insanlık değerlerinden uzaklaşmaktadır. Demokratik ve bilimsel olmayan bir eğitim sisteminin özgür bireyler yetiştirmesi mümkün değildir. Özgür kadın özgür toplum demektir. Eğitimin kadın özgürleşmesinde çok önemli bir unsur olduğu bilinmelidir. Kadınların çalışma hayatına, sosyal yaşama ve siyasete katılmalarında eğitime erişimin etkisi belirleyicidir.

1. Türkiye’de Cinsiyet Ayrımcılığı Sistemik ve Politikdir

Kadına yönelik şiddet ve ayrımcılık dünya çapında en yaygın toplumsal sorun ve insan hakları ihlallerinden biri olarak varlığını sürdürmektedir. Türkiye’de, toplumsal cinsiyet eşitsizliğinin en derin yaşandığı; eğitim, sağlık, istihdam, siyasal katılma gibi temel başlıklarda kadınlara yönelik sistematik ayrımcılığın devam ettiği ülkelerdendir. 2017 yılı “Küresel Toplumsal Cinsiyet Uçurumu Raporu’na” göre Türkiye 144 ülkenin içerisinde 131. sırada yer almaktadır. Eğitim göstergeleri sıralamasında ise yine 144 ülke arasında 101. Sıradadır. G 20 üyesi olan ülkelerde en geri sıralarda Suudi Arabistan ve Türkiye bulunmaktadır. Raporda da vurgulandığı üzere “kadının sosyo-ekonomik yaşama dahil olmasında en önemli faktörlerin başında eğitim gelmektedir.”

Ülkemizde kadın düşmanı politikaları her fırsatta hayata geçirmeye çalışan, muhafazakâr yaşam tarzını topluma dayatan siyasal iktidar, kadın bedenini ve yaşamını denetim altına almak için kadınlara mutlak itaati ve aileye hapsedilmiş bir yaşamı dayatmaya eğitim politikaları üzerinden de devam ettirmektedir. Birçok konuda gerici ve ayrımcı bir tutum sergileyen siyasal iktidar, kadınların mücadeleleriyle elde ettikleri kazanımlarına da saldırmaktadır. Kadınların can simidi olarak nitelenen 6284 sayılı yasa (Ailenin Korunması ve Kadına Karşı Şiddetin Önlenmesine Dair Kanun)erkekleri mağdur ediyor gerekçesiyle eril iktidarın hedefindedir. Kadına yönelen her türlü sistematik şiddetin politik olduğu göz önünde bulundurulmalıdır.

- 2002 yılında kadın hareketinin mücadelesinin de etkisiyle Medeni Kanun’da, 2004’te Ceza Kanunu önemli değişiklikler gerçekleşmişti. İki kanunda da kadını birey olarak görmeyen, eşitliğe aykırı çok sayıda madde çıkartılmıştı.
- 2011 yılında, kadın örgütlerinin tüm itirazlarına rağmen dönemin başbakanı Recep Tayyip Erdoğan, “Biz muhafazakâr demokrat bir partiyiz. Bizim için aile önemli” diyerek Kadın ve Aileden Sorumlu Devlet Bakanlığı’nı Aile ve Sosyal Hizmetler Bakanlığı’na dönüştürdü. Kadının Statüsü ve Sorunları Genel Müdürlüğü’nü de bu bakanlığa bağladı.

- 2012 yılında yine kadın örgütlerinin önemli çabalarıyla 6284 sayılı Ailenin Korunması ve Kadına Karşı Şiddetin Önlenmesine Dair Kanun kabul edildi. Bugün bu yasa “kadınlara fazla hak veriyor, aileleri dağıtıyor, erkekler mağdur oluyor” gerekçeleriyle hedefe girdi!
- 2016 yılının başında kurulan Boşanmaların Önlenmesi Komisyonu’nun raporu AKP iktidarının ilk döneminden bu yana vurguladığı “ailenin güçlendirilmesi gerekliliği” argümanıya kadınların aile içinde yaşadığı her türlü şiddet ve hak gaspının “ailenin bütünlüğünün bozulmaması için görmezden gelinmesini” teşvik eden zihniyeti açığa çıkardı.
- 2016’da 9 kadın örgütü OHAL KHK’si ile kapatıldı.
- 2016 yılında eşitlik mücadelesi veren Kadın ve Çocuk dernekleri tek tek kapatıldı.
- 2017 yılında “Müftülük Yasası” olarak bilinen Nüfus Hizmetleri Kanunu ve Bazı Kanunlarda Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Tasarısı’nın yasallaşma süreci başladı. Erdoğan’ın “kadınlar istese de istemese de geçecek” dediği; “Çocuk istismarının ve çocuk yaşta evliliklerin önünü açacak, kadın cinayetlerine zemin hazırlayacak” diye kadınların reddettiği Müftülüklere resmi nikâh yetkisi Ekim ayında Meclisten geçirildi ve Erdoğan’ın onayıyla yürürlüğe girdi.
- Müftülük yasaasının geçmesinin hemen ardından “boşanmaların artık mahkemeye gitmeden aile arabuluculuğu” ile gerçekleşmesi bir diğer saldırıdır.
- Türkiye’de 14 yaş üzerindeki nüfusun, (% 84’ü kadın olmak üzere) 2 milyon 482 bin 432 kişi “okur-yazar değildir”. Kadınların özellikle örgün eğitime katılımının erkeklere göre daha kısıtlı olması yaşamın birçok alanına da katılımlarını kısıtlamaktadır. Eğitim düzeyi yükseldikçe kadınların örgün eğitime katılım oranı düşmektedir. Türkiye’de yaklaşık her 5 kadından 1’i herhangi bir okul bitirmemiştir. Kadınların % 71’i lise altı düzeyde bir eğitim almıştır. Sadece % 17’si lise ve dengi ve %12’si de lise üzeri eğitime erişebilmektedir.

Tablo 1: Bitirilen Eğitim Düzeyi ve Cinsiyete Göre Nüfus (6+yaş) 2016 Türkiye

Bitirilen Eğitim Düzeyi	Erkek	Kadın	Toplam	Kadın Oranı
Doktora	102.501	68.985	171.486	40%
Yüksek Lisans	387.994	285.411	673.405	42%
Yüksekokul/Fakülte	4.884.110	4.038.036	8.922.146	45%
Lise Ve Dengi Meslek Okulu	7.779.690	5.937.318	13.717.008	43%
Ortaokul Veya Dengi Meslek Ortaokul	4.715.308	3.757.712	8.473.020	44%
İlköğretim	4.937.224	3.544.533	8.481.757	42%
İlkokul	8.871.176	10.933.868	19.805.044	55%
Okuma Yazma Bilen Fakat Bir Okul Bitirmeyen	3.407.809	4.718.472	8.126.281	58%
Okuma Yazma Bilmeyen	396.138	2.086.294	2.482.432	84%
Toplam	35.481.950	35.370.629	70.852.579	50%

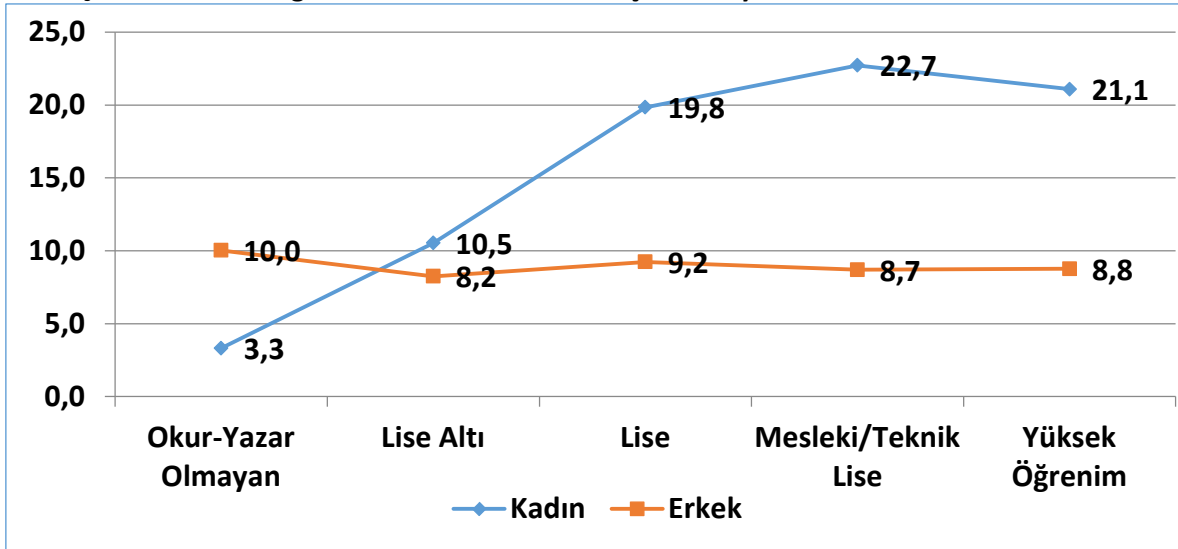
Kaynak: TÜİK ADNKS Eğitim, Kültür ve Spor Veri tabanı 2016 Sonuçları

- Kamu alanında bir milyondan fazla kadın kamu emekçisi çalışmasına rağmen, kadınların bürokrasi içerisinde üst düzey karar verici konumlardaki oranının çok düşük olduğu görülmektedir. Bürokraside üst düzey yöneticilerin % 90’ı erkektir hâlbuki kamu emekçilerinin yaklaşık % 38’i kadındır.
- Türkiye’de kadına yönelik sistematik cinsiyet ayrımcılığı kadının yaşam hakkını dahi tehdit etmektedir. 2017 yılında 409 kadın erkekler tarafından katledilmiş ve 387 çocuk istismara uğramıştır.(Kadın Cinayetlerini Durduracağız Platformu) Kadına yönelik şiddeti ortaya çıkaran mekanizmalar birçok alanda genel kabul görmekte, engellenmemekte ve yeniden üretilmektedir.
- Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığı’nın verilerine göre, Türkiye’de şiddet gören kadınlar kimliklerinin değişmesini istemektedir. Uygulamanın başladığı 2013 yılında bu sayı 40 iken

2017 yılında kimliğinin değişmesini talep eden kadınların sayısı 300 olmuştur. Kimlik değiştirmek zorunda kalan kadınlar sistemde artık görünmediği için çocuğunu okula yazdıramamak, devletten yardım alamamak gibi birçok mağduriyet yaşamaktadır. “Şiddetten ve ölüm tehdidinden kurtulmak için hiçbir çaresi kalmayan kadınların başvurduğu bu yol, cezasızlığın sonucu ve bir anlamda adaletsizliğin göstergesidir.

- KAOS GL’ nin yaptığı araştırmaya katılan özel sektörde çalışan her 3 LGBTİ bireyden biri cinsel kimliği nedeniyle ayrımcılığa uğradığını söylerken, 3’te biri ise cinsel kimliklerini gizlemek durumunda kaldıklarını dile getirmişlerdir.
- 2016 yılı TÜİK verilerine göre, güvenlik birimlerine gelen çocuk sayısı bir önceki yıla oranla yüzde 10 artarak 333 bin 435 oldu. Çocuklara yönelik cinsel suç oranlarının da her yıl artarak devam etmektedir. Öte yandan yaklaşık 668 çocuk anneleriyle birlikte cezaevindedir.
- **Türkiye İstatistik Kurumu verilerine göre;**
 - Kadınlar erkeklere göre daha düşük ücretlerle daha uzun çalışma saatleriyle çalışmaktadır.
 - Kadınlarda kayıt dışı/sigortasız çalışma oranı erkeklerden çok daha fazladır. Erkeklerde % 30’ların altında olan bu oran kadınlarda % 45’in üzerinde olup kadın istihdamının yoğun olduğu tarım sektöründe % 90’ları dahi bulmaktadır.
 - Kadın ücretsiz aile işçisi sayısı erkek ücretsiz aile işçisi sayısının 2,5 katıdır.
 - Kadınlar, ev ve aile bakımına erkeklerden 5 kat fazla zaman harcamaktadır. Ücret eşitsizliği devam ediyor: Erkekler, kadınlardan 2,5 kat daha fazla ücret alıyor.
 - Kadınlar örgütsüz: Sendikalı kadın işçi oranı sadece yüzde 7,6’dır.
 - Kadınlarda işsizlik oranları erkeklere göre daha yüksek iken istihdam oranları daha düşüktür. Üniversite mezunu kadınlarda % 21’in üzerinde olan işsizlik oranı erkeklerde % 9’un altındadır.

Şekil 1:Kadınlar Eğitilmiş Olsalar Da Daha Zor İş Bulabiliyor

Kaynak: TÜİK

- Türkiye’de okul çağında yaklaşık 850 bin Suriyeli çocuk yaşamaktadır. MEB’in 2017 tahminlerine göre, 490 binden fazla Suriyeli çocuk ülkenin çeşitli yerlerinde okullara kayıtlı durumda, buna karşın 380 bin çocuk ise okula gidememektedir. Kayıtlı olmayanlar bu rakamlara dâhil değilken, kayıtlı olmasına rağmen okula düzenli olarak gidemeyen mülteci çocukların rakamı ise net değildir. Bu durum yüz binlerce Suriyeli mülteci çocuğu kayıp kuşak olduğunun, her türlü istismarla yaşamak zorunda kaldıklarının, korunmadıklarının ilanıdır.

- TÜİK verilerine göre, son 10 yılda 482 bin 908 kız çocuğu devletin izniyle evlendirildi. Son 6 yılda 142 bin 298 çocuk anne oldu ve bu çocukların büyük kısmı dini nikâh ile evlendirildi.

2. AKP, Gerici Politikalarını Eğitim Aracılığıyla Topluma Dayatıyor

AKP eğitim politikalarında kuralsızlık ve belirsizlik uygulamaları ile kadına yönelik ayrımcı birçok yaklaşımı yerleşikleştirme ve sıradanlaştırma çabasıdır. 4+4+4 sisteminin en temel sonuçlarından biri kadınları örgün, yüksek ve karma eğitim alanlarındaki katılımının “cinsiyetçi” bir bakışa teslim edilmesidir. Söz konusu sistem değişikliği sadece “8 yıllık zorunlu temel eğitimden vazgeçme” değil bütünlüklü olarak kadınlara yönelik cinsiyetçi müfredat ve uygulamaların yürürlüğe konulması ve kadınların “açık öğretim” kapsamında evde tutulması ile sonuçlanmıştır. Gelinen aşamada 5 yılı aşkındır uygulanan sistem sonucunda;

- Açıköğretime devam eden ortaöğretim öğrencileri içerisinde kadın oranı % 62’ye yükselmiştir. Örgün ve yüksek eğitimde var olan cinsiyet farkı kapatılmamıştır. Kadınların net okullaşma oranları açıköğretim hariç tüm düzeylerde erkeklerden geri durumdadır. İlkokuldan ortaöğretime geçişte kadın öğrenci kaybı erkeklere göre yoğunlaşmıştır. Kadınların yükseköğretime erişim oranı daha düşüktür.
- AKP son beş yıldır kadınların sosyal yaşama katılımı için çok kritik olan eğitim harcamalarının bütçe payını azaltmaktadır.
- İlkokul ve ortaokul düzeyinde 17, lise düzeyinde 24, İHL'lerinde 10 olmak üzere toplam 51 ayrı müfredat, sınıflar esas alındığında ise 176 müfredat ‘yenilenmiştir. ‘Yeni müfredatta’ bilime, sanata, emeğe, mücadeleye, sevgiye, paylaşmaya, kadına yer yokken aile yaşamını kutsayan ve kadını yok sayan cinsiyetçi politikalar yaygınlaşmıştır.
- Siyasal iktidar, 2016-17 döneminde “Din öğretimi” adı altında 347.614 kız öğrenciyi “ortaokulda” ve 353.379 kız öğrenciyi “orta öğretimde” evrensel eğitim koşullarından uzaklaştırırken bu kapsamda eğitim gören kadın oranı 2017 yılında % 56’ya yükselmiştir. Açıköğretim İmam Hatip Liselerinde bu oran daha da yükselerek kadın oranı % 64’e çıkmaktadır.
- Siyasal iktidar “Din öğretimi” adı altında eğitimde gericileşme politikaları kapsamındaki okul, derslik ve öğretmen sayısını bir yıl içinde arttırmıştır. Bu kapsamdaki okul sayısı son bir yıl içerisinde artarak (259 okul) 1.408 okul olmuştur. 4+4+4 öncesinde 2011-2012 eğitim-öğretim yılında 537 İmam Hatip Lisesinde (İHL)268 bin 245 öğrenci varken 2016-2017 eğitim-öğretim yılında İHL sayısı bin 408, bu okullarda okuyan öğrenci sayısı ise 516 bin 717’dir. İmam hatip liselerinden 372’si sadece kız İmam Hatip Anadolu Lisesi olarak ayrılmış ve devlet politikası olarak karma eğitim dışına çıkmıştır.
- Siyasal iktidar hem eğitime ayrılan bütçeyi yıllar itibarıyla azaltmaktadır hem de kadın eğitimi için gerekli destekleri sunmamaktadır. Bu kapsamda bir veri de kadınların eğitim süreçleri içerisinde yaşadığı “barınma ve yurt sorunları” ile ilgilidir. Yüksek Öğrenim Kredi ve Yurtlar Kurumuna bağlı yurtlarda yurt kapasitesinin % 63’ü erkeklere tahsis edilmiştir.
- 2016-2017 yılı verilerine göre öğretmenlerin % 58’i kadındır. Ancak eğitim yönetimi ve temel müfredat oluşumu eril bir anlayışla erkeklere terkedilmiştir. Eğitim politikalarının bütün aşamalarında, bütçelenmesinde ve uygulamasında karar alma mekanizmaları erkeklere terkedilmiştir. Basın Müşavirliği ve AB ile ilgili Genel Müdürlük kadın yöneticilere bırakılmışken bunların dışında Bakanlığa bağlı 14 Genel Müdürlük, 6 Başkanlık/Daire Başkanlığı ve 1 Müdürlük kadrosunun tamamı erkeklerce yönetilmektedir. Kadının Statüsü Genel Müdürlüğü Mayıs 2017 raporuna göre ise MEB taşra teşkilatında durum daha da vahimdir. 81 İl Millî Eğitim Müdürünün sadece 1’i kadın iken,714 İlçe Millî Eğitim Müdürünün

sadece 5'i (%0,7) kadındır. Okullarda görev yapan 28.299 okul müdürünün sadece % 8'i kadındır. Kadın emeğinin yoğun olduğu eğitim alanında liyakatin değil yandaş sendikacılığın esas alınması kadına yönelik ayrımcı "cam tavan" sorununun daha derin yaşanması ile sonuçlanmıştır.

- Bilim emekçileri içerisinde kadın oranı (%43,5) görece yüksek olmasına rağmen rektörlük ve dekanlık makamları yüzde 90'lara varan oranlarda erkeklerce doldurulmuştur.

3. İktidarın Sunduğu Eğitim Perspektifiyle Hareket Örnekleri

MEB'in örgün eğitimi istatistiklerine göre, 2016-2017 eğitim ve öğretim döneminde resmi okullarda eğitim görenlerin yüzde 51,3'ü erkek, yüzde 48,7'sini ise kız öğrenciler oluşturdu. Özel okullarda erkeklerin oranı yüzde 54,3, kız öğrencilerinse yüzde 45,7 olarak belirlenmiştir. Birçok uygulama ve söylemiyle "**Kadınlardan İtaat İsteyen İktidar!**" Cinsiyetçi ve militarist uygulamalara çanak tutmakta veya çoğu zaman sessiz kalmaktadır. Çocuklara anaokullarında gelinlik giydirilip evlilik provası yaptırılıyor, Kuran okuma provaları yaptırılıyor, Hacca gönderiliyor, ellerine silah ve idam ipi veriliyor, erkeklerin ayakları yıkatılıyor. Tüm bu gericileşen eğitim biçimiyle yaratılmak istenen yaşam tarzı AKP iktidarının politikaları sonucudur.

- 15 Temmuz sonrası, okullarda kız ve erkek çocuklara cinsiyetçi rollerin dağıtıldığı oyunlar yaygınlaştırıldı.
- 2017 yılında "**Müftülük Yasası**" olarak bilinen Nüfus Hizmetleri Kanunu ve Bazı Kanunlarda Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Tasarısı yasalaşmıştır. Cumhurbaşkanı'nın kadınlara " istesenez de istemesenez de geçecek" dediği; "Çocuk istismarının ve çocuk yaşta evliliklerin önünü açacak, kadın cinayetlerine zemin hazırlayacak" diye kadınların reddettiği Müftülüklere resmi nikâh yetkisi veren yasa Ekim ayında Meclisten geçirildi.
- İktidarın cinsiyetçi, ayrımcı politikalarından güç alan eğitimci niteliği taşımayan gericiler, 'kız öğrencilerin giydiği eşofman onları çıplak yapar' diyebilmektedirler.
- "Başörtüsü takmanın kadınların sosyal, ekonomik, siyasal vs. tüm sorunlarını çözeceğinden hareketle" Şanlıurfa'nın Bozova Hacılar Ortaokulu'nda kız çocuklarına 'Kapanma Partisi' düzenlendi.
- Lise öğrencisi Helin Palandöken internetten alınabilen silahla öldürüldü. Helin' in babası 'Kadın cinayetleri, çocuk istismarı en ağır şekilde cezalandırılmalı.' Dedi ancak sözleri sansürlendi.
- Mardin Artuklu Üniversitesi'nde Araştırma Görevlisi olan Emre ÖZYETİŞ cinsel kimliği nedeniyle Rektör tarafından tehdit edildi, hakarete uğradı ve sürgün edildi.
- Adıyaman Üniversitesi Rektörü sosyal medya hesabından 'Kadınla tokalaşmak ateş tutmaktan daha korkunç' paylaşımında bulundu.
- Milli Eğitim Bakanı İsmet YILMAZ bir ders kitabındaki 'kadının kocasına itaati ibadettir.' ifadesini 'kadının aile içindeki konumuna ve sorumluluğuna işaret ediyor' açıklamasıyla savunabildi.
- Dikili'de çocuk istismarı davasına gizlilik kararı getirildi. Çocuklara yönelik suçların iktidara yakın olan cemaat ya da kurumlarda olması durumlarında etkili soruşturmalar yürütülmemesi, zamana yayılması ya da hafif cezalarla geçiştirilmeye çalışılması bu iğrenç olayların devam etmesine neden oldu. Öte yandan çocukların sağlıklı gelişimi açısından son derece önemli bir uygulama olan karma eğitim uygulamalarına son verilmeye çalışılması, çocuk yaşta evliliklerin önünü açan yasal düzenlemeler vb. gibi pek çok adım, ülkemizde çocuk haklarının bizzat iktidar tarafından ihlal edildiğinin göstergeleridir.

- Eğitimde özelleştirmenin yaygınlaşması fırsat eşitliği ilkesini yok etmekte, cemaat yurtlarına tanınan ayrıcalıklar yeni facialara yol açmaktadır. Dinselleştirme, geleneksel kadınlık rollerinin pekiştirilmesinde araç olmuştur.
- İstanbul'da bulunan Kartal Özel Çınar Anaokulunda tiyatro adı altında yapılan gösteride 3-6 yaş arası çocukların oynadığı gösteride yöresel kıyafetler giyen kız çocuklarına, erkek çocukların ayakları yıkatıldı. Kız çocuklarının başına türban takıldı. Erkek çocuklar kurulan sofranın başköşesine oturtulurken kız çocukları yemek yaptı.
- 23 Nisan Ulusal Egemenlik ve Çocuk Bayramı'nda Şanlıurfa merkezinde bulunan Şair Abdi İlköğretim Okulu öğrencileri tarafından canlandırılan kına gecesi okul bahçesinde sergilendi.
- İmam Hatip Lise sayısı 2002'de 450 iken, 2017'de 1.408'e çıkarılmıştır. İmam Hatip Liselerinden 372'si sadece Kız İmam Hatip Anadolu Lisesi olarak ayrılmış ve devlet politikası uygulaması olarak karma eğitim dışına çıkmıştır.
- Yoksul kız çocuklarının erken yaşta evlenme olasılığı, varlıklı olan yaşlılarına nazaran 2,5 kat daha fazladır. Milli Eğitim Bakanlığı verilerine göre ülkemizde erken evlilik ve nişanlılık nedeniyle eğitime devam edemeyenlerin yüzde 97,4'ü kız öğrencilerdir.

4. OHAL Eğitimde Kadına Yönelik Ayrımcılığı Derinleştirmiştir

- OHAL uygulamaları, kadın kazanımlarına saldırıların artmasında fırsat olarak kullanılmaktadır. İhraçlardan, sendikal haklar ve örgütlenmeye yönelik saldırılardan en çok etkilenen kadın emekçilerdir. Kadın emekçilerin çalışma koşulları alabildiğine ağırlaşmış, esnek, angarya ve güvencesiz çalışma yaygınlaşmıştır.
- İşyerlerinde mobbing, şiddet, ayrımcılık yoğun olarak yaşanmaktadır. 18 aydır süren OHAL düzeninde siyasi iktidarın önceliklerine ve gündemine uygun kararlar KHK kolaylığıyla alınmıştır. KHK'lerle ihraç edilen 100 binden fazla kamu emekçisinin 25 bini kadındır.
- Sadece KHK ile ihraç edilenlerin 33.629'u öğretmen olup bu kişilerin en az 10.500'ü kadın öğretmendir. OHAL KHK'leri kapsamında ihraç edilen Eğitim-Sen'li öğretmen sayısı 1.599 kişidir. Eğitim-Sen ihraç edilen tüm üyeleri ile hukuki ve ekonomik dayanışma içerisinde.
- Yine ihraç edilen yaklaşık 6.000 akademisyenin en az 1.100'ü kadın akademisyendir. İhraçlar dışında KHK'ler ile kapatılan üniversitelerde işsiz bırakılan 3.041 akademisyenin 1.277'si kadındır.
- Bizzat Milli Eğitim Bakanı'nın "80.000 öğretmen açığı var" dediği bir eğitim sisteminde aylardır ihraç edilmiş on binlerce öğretmenin hakkını arayabileceği bir mahkeme yolu yoktur. Oluşturulan OHAL komisyonu işlevsizdir. AKP, OHAL KHK'lerini anayasal denetimden kaçırmak amacıyla Meclis Genel Kurulunun onayına sunmamaktadır. İhraç ve yaşanan hukuksuzluklar nedeniyle on binlerce akademisyen "beyin göçü" kapsamında Türkiye'den kaçmıştır.

5. Eğitimde Toplumsal Cinsiyet Eşitliği İçin Temel Taleplerimiz

Toplumsal cinsiyet kalıplarını yıkmada önemli bir yere sahip olan eğitim sisteminin demokratikleşmesi ve cinsiyetçilikten arındırılması biz eğitim emekçisi kadınların mücadele hedefleri arasındadır. Sonuç olarak;

- Kamu alanları ve özel alanlarda, bütün kadınlara ve kız çocuklarına yönelik, kadın ticareti, cinsel ve her türlü istismarı da kapsayan şiddetin ve ayrımcılığın her türünün ortadan kaldırılması,
- Çocuk yaşta ve zorla evlendirilme gibi bütün uygulamaların ortadan kaldırılması,
- Eğitime ve sağlığa ayrılan bütçe paylarının OECD ortalamasına yükseltilmesi,

- Toplumsal cinsiyet eşitliğinin sağlanması, kadınların ve kız çocuklarının her düzeyde güçlenmeleri için sağlam politikaların ve yasal olarak uygulanabilir mevzuatların kabul edilmesi ve güçlendirilmesi,
- Üniversitelerin tüm bölümlerinde ve liselerde Toplumsal Cinsiyet Eşitliği dersinin okutulması,
- Orta öğretim öncesinde dinsel eğitimin esas alındığı eğitim müfredatlarının ve pratiklerinin derhal sonlandırılması ve pedagojik ve bilimsel eğitim gereklerinin yerine getirilmesi,
- Çocuk bakımının toplumsal bir görev olarak kabul edilerek, bu yükün kadının omzundan alınması için kadın-erkek çalışan sayısına bakılmaksızın, 50 ve daha fazla çalışanın bulunduğu işyerlerine ücretsiz kreşler açılması, daha az çalışanın bulunduğu durumda ise yerel kreşlerin açılması,
- MEB başta olmak üzere tüm kamu kurum ve kuruluşlarında kadın kamu emekçilerinin liyakat esaslı olmayan, ayrımcı kariyer engellerinin kaldırılması,
- Eğitim alanında cinsiyetçi uygulamaların engellenmesi amacıyla gerekli önlemlerin alınması, bu yönde davranış sergileyen çalışanların eğitilmesi,
- Başta CEDAW ve İstanbul Sözleşmesi olmak üzere kadına yönelik her türlü ayrımcılığın önlenmesi amacıyla ulusal ve uluslararası mevzuatın uygulanması,
- Kadınların kazanımlarına yönelik saldırıları kapsamlı hale getiren tüm OHAL-KHK rejimi düzenlemelerinin lağvedilmesi,
- Cinsiyetçi, asimilasyoncu, paralı, muhafazakâr, milliyetçi eğitim politikalarının terk edilerek demokratik eğitimin kurumsallaşması demokratik bir toplum olmamıza önemli katkı sağlayacaktır.